

במדינה

(המשך מעמוד 46)

„הרבה פעמים אני רואה אותה מאוכזבת. למשל, כשלא הבאתי לה גזר, ואז היא לא רוצה להפנות את ראשה אלי. החוכמה בתחרות שאנחנו מקיימים היא שהסוס לעולם לא יסרב לרצונות הרוכב. הוא חייב לבצע את הפקודה בדיק בזמן ובצורה הנכונה, ומיבחן שלוש שתי הימים הזה בוחן את יכולת הסוס לתפקד ואת כושר הסיבולת שלו.“

ההנאה שבסוסים. את ההרגשה הכללית סיכם בעל החווה, אליעזר לירון: „אני חקלאי. תמיד התעסקתי גם בסוסים. מי שנתפס לעניין הזה, נתפס לכל החיים. או שמקדישים לזה את הכל, או לא כלום.“

„ההנאה שלי היתה לראות סוסים שיגיעו אלי במצב מונח, והיום הם כאילו נולדו מחדש והמליטו סייחים קטנים. אנחנו חיים בצורת-חיים, כשהכל כימעט סובב סביב הסוס, ולמעשה רוב הדברים האחרים כבר הפסיקו להיות מעניינים.“

מישפט

לדפוק ברוז

פלנג מיוחד

במינו הושמע בבית

המישפט, בריון עז פרשת סמים

„אל תדפוק לי ברוז“, „אל תבדר אתי קשה“, „בלן וג'ינסים“ היו חלק מן הדברים ביטויים העבריים שנשמעו בהקלטה, שיצגה המישטה במישפטם של חיים גבריאל, יוסף עודני ושימחה שם-טוב. למרות שהמילים היו עבריות, נזקק התובע לודיג פלס להביא מתורגמן, עבור השופט אורי שטרומן. איש המישטה שלום עורקבי עלה על דוכן-העדים והסביר כי הוא בקיא בשפה זו, שהרי גדל בשכונה תימנית, לדבריו, וזהו דרך דיבור מיוחדת לבני שעריים, כיום-היתר מנים ומקומות דומים. היא התפתחה בר שכונות התימנים, כדי למנוע מזרים להבין כמה מדובר.

חלק מהמילים פשוט הפוכות. כך פירוש של „בלן“ הוא „לבן“, ומשמעותו: הירואין. גם „תבדר“ הוא היפוכו של „תבדר“, והמונח „לדפוק ברוז“ אינו דן באינסטלציה, כפי שחשב השופט, אלא מספר כי מישטה נימלט. „ג'ינסים“ משמרים כינוי פשוט לסמים.

רוכב גנייהר

להתאהב עד שיגעון

מאחר שעד ספטמבר טרם החזירה ריבקה את הכסף לחיים, באו אליה הנאשמים ב-5 בספטמבר, ועימם דויד נעמתי, בעל טנדר משכונת שבזי, תל-אביב.

יוסי וחיים נכנסו עם ריבקה לחדר-השינה שלה, החלו מוציאים משם חפצים שונים לסלון. הם לקחו גובלן, רצו לקחת את הטלוויזיה, ונעמתי היה צריך להוביל את החפצים לתל-אביב. עוד הם עוסקים ב„הוצאה לפועל“ זו, פרצה הימישטה לדירה ועצרה אותם.

חיים עלה לדוכן-העדים כדי לספר את גירסתו, ולשאלות סניגורו, מנחם רובינר שטיין, גולל את הסיפור הבא: אין מדובר כלל בעיסקת סמים, ריבקה היא ידויה ותיקה שלו. הוא מכיר אותה משכונת שבזי יותר משבע שנים. כאשר השתחרר מבית-הסוהר, בחודש אפריל השנה, פגש בה שוב בבית הוריו. הוא הזמין אותה לצאת עימו והיא ביקשה ממנו

„אם אתה ושוטרים כמוך מבינים את השפה הזו, מדוע ממשיכים העבריינים להשתמש בה?“ שאל השופט, עורקבי הסביר כי רוב אנשי המדור המרכזי הם אשכנזים, והללו אינם מבינים, כידוע, את הסלנג התימני. „כאשר אני רוצה שבתי תבין את דברי, אני מדבר עם אשתי בשפה הזו“, סיפר עורקבי לשופט. 30 הצאי מונח, אחרי התירגום הזה יכול היה בית-המישפט לחזור ולדון בכתב-האישום שסיפר, כי הנאשמים קשרו קשר לסחור בסמים בחודש אפריל השנה. הם התקשרו לריבקה בירושון, ופיתו אותה לפתוח תחנה למימכר סמים קשים בביתה, בלוד. לשם כך אף מסרו לה 10 גרם הירואין, וחילקהו ל-30 הצאי מנות. את הכמות הזו היתה אמורה למכור בלוד תמורת 45 אלף לירות. 5,000 לירות היו חלקה של ריבקה ברווח, ואת היתר היתה צריכה להחזיר לחיים גבריאל.

רוכבת מזמר

לעבור מן החמור

הלואה של 40 אלף לירות. היא היתה זקוקה לכסף, מאחר שהוריה נפטרו והיא מקיימת את אחיה במוסדות שונים. חיים יודע כי ריבקה הבלונדית עסקה בזנות, ולכן לא היסט להלוות לה את הסכום המבוקש, לחודש אחד. גם חברו, יוסף, עימו התייעץ בקשר להלוואה, חשב שריבקה מסוגלת להחזיר את ההלוואה בקלות.

אולם הזמן עבר וריבקה התחמקה מתשלום בתירוצים שונים. הוא שמע מפייה שאת הכסף השקיעה בקניית סמים, והללו נגנבו ממנה, ועל כן לא היתה יכולה לפרוע את החוב.

בניתיים השתחרר מבית-הסוהר גם חברה של ריבקה, שימעון טויטו, והוא השיג ארכה נוספת מחיים. המועד האחרון לתשלום היה, לדברי חיים, ה-1 בספטמבר, לאחר שגם במועד זה לא נפרע החוב, אמרה ריבקה שאין מה לדאוג. אם לא תצליח להשיג כסף מוזמן, תיתן תחתיו את „הזהב“ שלה והפציעךך אחרים, כפיקדון עד לתשלום. ביום המיקרה טילפנה ריבקה לחיים, והזמינה אותו לבוא לביתה בערב.

כדי להיות מוכן לכל הביא עימו חיים את חברו יוסף וידידתו הבלונדית שימחה. הם ביקשו מנהג הטנדר, דויד נעמתי להילוות אליהם עם הטנדר שלו.

במדינה — מישפט — 2 דג, בעוד נעמתי ושימחה יושבים בסלון ומחכים, שוחח חיים עם ריבקה בתדר-השינה שלה, והחל מוציא את החפצים המעוקלים.

מס'הכנסה — כדון. באותה הזדמנות גם הוקלטה שיחתם של חיים וריבקה, בלי ידיעתו של הנאשם. את הדברים שיחה הזו ניסה להסביר הסניגור רובינר שטיין, „החבר שלה, הקוקסינל, הכניס לה לראש שהיא תחזיר לנו בלן“, אמר שם חיים, והסביר בבית-המישפט, שריבקה חשבה לקבל בחזרה חלק מהסמים שנגנבו ממנה, ורצתה לפרוע באמצעותם את חובה. „אני לא מוכר את זה, תביאי 40 אלף ואני לא אמכור את זה. אני איתך ג'נטלמן, לא כזה בן-זונה“, אמר חיים בהקלטה.

התובע ביקש לברר מהיכן נטל חיים סכומי כסף מספיקים להלוואה של 40 אלף, חודשיים אחרי שיהררו מן הכלא. „עבדתי“, סיפר בגאווה חיים, „לאחי יש מסגריה ואני עבדתי אצלו. קיבלתי משכורת גבוהה והייתי משלם מס'הכנסה כדון“. אשה קשישה, שראשה עטוף צעיף ובידיה ספר תפילות, הרימה את ראשה מהספר ואמרה לשופט: „זה נכון, הוא עבד, באמת התורה“. היתה זו אימו של חיים, השופט היסה אותה והמישפט נמשך. התברר כי אפילו הרוויח חיים את הסכומים עליהם סיפר, לא היו בידו באותו זמן יותר מ-20 אלף לירות. הוא הס' (המשך בעמוד 60)

רוכבת ארצי-תישבי ומתה לאלף סוסים פראיים באפריקה

רוכב זינגר לישון ליד הסוסים באורווה